

C/2023/662

13.11.2023

21. augustil 2023 esitatud hagi – Lucaccioni versus komisjon

(Kohtuasi T-516/23)

(C/2023/662)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Arnaldo Lucaccioni (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat A. Silvestri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni ametisse nimetava asutuse 7. septembri 2022. aasta otsus, millega hageja esitatud kaebus R/553/22 rahuldamata jäeti;
- teha ettepanek hinnata võimalust lahendada vaidlus kompromissiga;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaksteist väidet.

1. Esimese väite kohaselt on ametisse nimetav asutus kutsunud õigusvastaselt kokku arstliku komisjoni 14. veebruaril 2020, ilma et oleks nimetatud kolmandat arsti.
2. Teise väite kohaselt on ametisse nimetav asutus õigusvastaselt nõustunud sellega, et teine ja kolmas arst on arstliku komisjoni mandaadi süstemaatiliselt rakendamata jätnud: eelkõige mandaadi kolm esimest punkti ning Üldkohtu 25. oktoobri 2017. aasta otsuse Lucaccioni vs. komisjon (T-551/16) punktides 103, 105, 107, 108, 110 ja 111 antud konkreetsed vastused.
3. Kolmanda väite kohaselt on ametisse nimetav asutus õigusvastaselt nõustunud sellega, et arstliku komisjoni põhikirja ei kohaldata arstliku komisjoni teise ja kolmanda koosoleku protokollis suhtes.
4. Neljanda väite kohaselt on ametisse nimetav asutus õigusvastaselt jätnud omal algatusel mõjuva põhjusega hageja arstliku komisjoni koosolekule kutsumata, kuigi tema kohalolek on põhikirjas ette nähtud.
5. Viienda väite kohaselt on ametisse nimetav asutus õigusvastaselt nõustunud sellega, et arstliku komisjoni lõpparuanne ei sisalda kolme vaidlusalust põhjaruannet, kuigi seda põhikirja järgi nõutakse.
6. Kuuenda väite kohaselt on ametisse nimetav asutus õigusvastaselt nõustunud sellega, et teine ja kolmas arst, kellel puudub psühhiaatrilane väljaõpe, vaidlesid lõpparuandes välisest arvamusest hoolimata vastu psühhiaatrilisele ekspertisile, mille tunnustatud kliinik, kelle kolmas arst välja valis, pärast põhjalikku arstlikku läbivaatust koostas.
7. Seitsmenda väite kohaselt on teine ja kolmas arst väga tõsisel moel samastanud psüühilised haigused, mis hüvitati mõjuval põhjusel kuni 1994. aastani, psühhiaatriliste haigustega, mida hakati hüvitama alates 1994. aastast kehtivatel alustel, ning mida Üldkohus on varem kritiseerinud 25. oktoobri 2017. aasta otsuses Lucaccioni vs. komisjon (T-551/16).
8. Kaheksanda väite kohaselt teine ja kolmas arst üksnes hääletasid arstliku komisjoni 14. veebruari 2020. aasta koosolekul, mille puhul ei ole tegemist meditsiiniteaduse praktiseerimisega.
9. Üheksas väide puudutab põhjendusi seoses hingamispuudulikkusega 70 % ulatuses, millest hageja ei teatanud ja mida ei tuvastatud enne 1994. aastat ning mida asjaomane kolmas arst pidas õigeks, mistõttu on selge, et see haigus tekkis pärast seda aastat, mitte aga aastat 2000, kui hageja haigusest teatas.

10. Kümnes väide puudutab põhjendusi seoses sügava depressiooniga 50 % ulatuses, millest ei teatanud ja mida ei tuvastatud enne 1994. aastat, mida tunnustatud kliinik tunnistab, kuid millele kolmas arst sõnaselgelt vastu vaidleb, kuna see toimus pärast 1994. aastat, kuid enne 2000. aastat, mil teatati esimest korda haiguse süvenemisest Euroopa ühenduste ametnike õnnetusjuhtumi- ja kutsehaiguskindlustuse eeskirjade enne 1. jaanuari 2006 kehtinud redaktsioonis sätestatud artikli 14 tähenduses.
 11. Üheteistkümnes väide puudutab vastuväidet seoses 10 % ulatusega „vasakpoolse lamamisasendi halvenemisest tingitud funktsionaalse unehäire“ puhul, mida kinnitab haigla meditsiinaruanne ja mis loetakse Belgia ametliku töövõimetuse skaalal ette nähtud „unehäirete“ hulgas miinimumprotsendiks.
 12. Kaheteistkümnes väide puudutab teistkordset haiguse süvenemist, millest teatati 8. märtsil 2021.
-